

Каїнові

Богдан Рубчак

Не сховаєш обличчя в речей тихих плесах,
бо море його шумить.

Безумна жертва піднесених весен
не дасть відпочити на мить.

Не сховаєш обличчя в безмовнім коханні,
в притулках маленьких щасть,
бо погляд вірний в жорстокому ранні
тобі його справжність віддасть.

Не сховаєш у пісні знак тисячоліття,
безвинно пролиту кров:
тож гордо, в сонці байдужого літа,
носи свою чорну любов.